

Bob van Griethuysen

Barend Mellink (Bob) van Griethuysen is geboren op 13 december 1912 in Weesp. Hij was de zoon van Antonie van Griethuysen en Neeltje van Gijn.

In 1923 begon hij als welp bij Groep 2, de Baroniegroep in Breda. Hierna werd hij verkenner, voortrekker, vaandrig (assistent verkennersleider) en hopman bij deze groep. Zijn hopman was van grote invloed op zijn verdere leven, vertelde Bob later. Hij woonde in Ginneken bij Breda. In 1934 werd hij door Jan Schaap geïntroduceerd als auteur in *De Verkenner*, waar hij onder andere politieverhalen schreef. Tussen 1935 en 1937 werkte hij fulltime voor de Wereld Jamboree 1937 als chef van het bureau. In juli 1936 kreeg hij een volmacht voor groeps- en verkennersleider bij de 22e Haagse (NCVP) groep die eigenlijk in Wassenaar gevestigd was. In november 1936 kreeg hij een volmacht voor verkennersleider bij de 1e Voorburgse/Rijswijkse Groep

Hij trouwde op 3 augustus 1938 in Den Haag met Levina Lena van de Zande (1911). Levina was padvindstersleidster. Ze kregen drie kinderen.

Na de Jamboree verhuisde hij naar Sittard, Hij werd groeps- en verkennersleider bij de Christiaan de Wetgroep. De groep was onderdeel van de Nederlandsche Christelijke Vereeniging van Padvinders (NCVP). De NCVP werd in 1935 opgericht en was een voortzetting van de CJMV-padvinderij (Christelijke Jonge Mannen Padvinders Vereeniging in Nederland), die werd opgericht in 1927 in Den Haag. Zowel de CJMV-padvinderij als de NCVP waren aan de NPV gelieerd in federatief verband. De NCVP werkte nauw samen met de NPV, onder andere voor de Wereld Jamboree in Vogelenzang in 1937. Daarna werd hij assistent districtscommissaris voor verkenners in District Maastricht, waar ook Sittard onder viel.

Op 2 april 1941 wordt Scouting door de bezetter verboden. Door heel Nederland werden veel commissarissen van Scouting direct na het verbod gevangen gezet en verhoord. Onder hen was ook Bob van Griethuysen. Later geeft hij aan dat hij in het verzet met verschillende scouts heeft samengewerkt.

En als ik nu van mijn tafel opkijk en aan de noordelijke horizon de toren van Sittard zie in de grijzige herfstnevel, dan moet ik denken aan die donkere dagen voor Kerstmis nu vier jaar geleden. Dan glijden mijn gedachten terug naar het modderfront tussen Maas en Julianakanaal, dan is er weer het droge geknetter van de Duitse machinegeweren met het nijdig blaffende antwoord van onze brenguns, dan is er weer de doffe klap van de 88 millimeters, waarmede de moffen ons uit onze foxholes, onze schuttersputten, trachten te jagen. En dan zit ik weer midden in mijn compagnie Stoottroepen, midden tussen die kerels met klompen aan de voeten, met slechte kleding in dagenlange plensbuien, maar met een geestdriif, zoals ik daarna nooit meer heb ervaren.

Na de bevrijding van het zuiden van Nederland in september 1944 werden onder leiding van Prins Bernhard de Stoottroepen opgericht. Vanuit de bestaande knokploegen en het gewapend verzet werden in Zuid-Limburg en Brabant Nederlandse

gevechtseenheden opgericht die onder Amerikaans en Brits/Canadees commando vielen. Deze gevechtseenheden werden ingedeeld bij geallieerde eenheden om mee te strijden voor

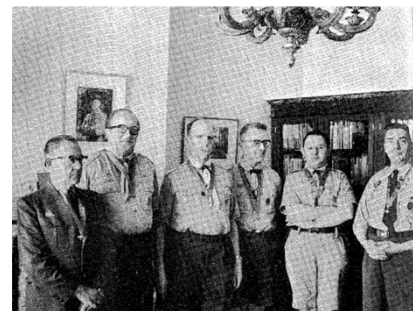
de bevrijding van Europa. De Stoottroepen in Zuid-Limburg vielen onder het commando van het Amerikaanse 9th Army en bestonden aan het einde van de Tweede Wereldoorlog uit ongeveer 2.000 man. De Zuid-Limburgse Stoottroepen zijn onder andere ingezet ter ondersteuning van de Amerikaanse 29th Infantry Division en later bij diverse Amerikaanse eenheden die onder het Amerikaanse 9th Army vielen. Taken van de stoottroepers waren het bewaken van belangrijke gebouwen of gevangenen, maar ook de zogeheten 'mop-up' acties. Dit hield in dat de stoottroepers na een snelle opmars een bevrijd dorp moesten 'schoonvegen' als hier nog sprake was van Duitse troepenconcentraties. Diverse Stoottroepers zijn tot diep in Duitsland ingetrokken om te vechten tegen wat er nog over was van het vaak fanatieke Duitse leger. Bob hielp met de oprichting van de Stoottroepen en op zijn commandopost hing een slogan van BP: *'Peddel je kano zelf'*. Met kerst 1944 zat hij aan de noordrand van de Ardennen waar ze in spanning wachtten op het Ardennen offensief van Von Rundstedt.

Tijdens haar rondreis door bevrijd Nederland deed koningin Wilhelmina 18 maart 1945 de uitspraak: *"En dit regiment zal blijven voortbestaan!"* Het Regiment Stoottroepen Prins Bernhard (afgekort RSPB) bestaat in 2024 uit het 13e Infanterie Bataljon luchtmobiel (13Infbat).

Vlak na de oorlog ging hij naar de Molukken in Nederlands Indië, waar hij kader en manschappen van het Korps Algemene Politie moest trainen. Vervolgens ging hij naar Nieuw Guinea en werkte ook daar voor de politie. Met kerst 1948 was hij weer in Nederland.

Begin 1950 ging hij als staf lid werken bij het Nationale hoofdkwartier van de NPV, maar verliet het kantoor in januari 1951 omdat hij verhuisde naar Nieuw-Guinea. Daar heeft hij met 'Papoea jongens' scoutingactiviteiten ondernomen. Hij verhuisde later naar Java en werd districtscommissaris van Soekaboemi en daarna Hoofdkwartierscommissaris voortrekkers in Indonesië. Hij werkte hier als commissaris van politie.

Van 1953 tot 1963 was hij lid van het bestuur van de NPV met als functies districten overzee, secretaris training en algemene zaken. In 1963 stopte hij. Hij was onder andere leider van het werkkamp van het Nationale Kamp in 1950 en de Derde World Indaba in 1960. Hij ontving een Zilveren Jacobsstaf en een Vlaamse Gaai (1960) voor al zijn werk voor Scouting. In 1965 werd hij voorzitter van het landelijk bestuur van de VVS (Vrienden van Scouting).

Hij werkte als chef van de afdeling openluchtrecreatie van het Ministerie van Cultuur, recreatie en Maatschappelijk werk en werd benoemd als officier in de Orde van Oranje Nassau. Hij heeft tot in de jaren '70 bijgedragen aan de ontwikkeling van openluchtrecreatie in Nederland, vooral door de fysieke ruimte daarvoor te organiseren bij landinrichtingen en ruilverkavelingen. In het begin van de jaren '70 was hij voorzitter van de interdepartementale adviescommissie die de staatssecretaris van CRM moest bijstaan in het vastgesteld krijgen van de nieuwe Kampeerwet.

Hij overleed op 14 januari 1996 in Breda.

Meer informatie

[Registratie Barend Mellink van Griethuijsen op 13 december 1912 te Weesp » Open Archieven](#)

[De verkenner; off. orgaan voor de Padv. Beweging in Nederland, jrg 20, 1934, no. 2, 1934 » 1934-02 - Pag. 3 | Delpher](#)

[Weest paraat; officiëel orgaan van de Nederlandsche Padvinders, jrg 16, 1932, no. 9, 1932 » 1932-10 - Pag. 7 | Delpher](#)

[Weest paraat; officiëel orgaan van de Nederlandsche Padvinders, jrg 22, 1937, no. 6, 1937 » 1937-06 - Pag. 36 | Delpher](#)

[Weest paraat; officiëel orgaan van de Nederlandsche Padvinders, jrg 18, 1934, no. 2, 1934 » 1934-02 - Pag. 15 | Delpher](#)

[Weest paraat; officiëel orgaan van de Nederlandsche Padvinders, jrg 24, 1938, no. 1, 1938 » 1938-01 - Pag. 36 | Delpher](#)

[Weest paraat; officiëel orgaan van de Nederlandsche Padvinders, jrg 26, 1940, no. 9, 1940 » 1940-10 - Pag. 14 | Delpher](#)

[De verkenner; off. orgaan voor de Padv. Beweging in Nederland, 1948, no. 7, 1948 » 1948-07 - Pag. 4 | Delpher](#)

[Weest paraat; officiëel orgaan van de Nederlandsche Padvinders, jrg 33, 1950-1951, no. 4, 1951 » 1951-01 - Pag. 3 | Delpher](#)

[Weest paraat; officiëel orgaan van de Nederlandsche Padvinders, jrg 31, 1948-1949, no. 3, 1948 » 1948-12 - Pag. 12 | Delpher](#)

[Weest paraat; officiëel orgaan van de Nederlandsche Padvinders, jrg 32, 1949-1950, no. 11-12, 1950 » 1950-08 - Pag. 7 | Delpher](#)

[Weest paraat; officiëel orgaan van de Nederlandsche Padvinders, jrg 32, 1949-1950, no. 5, 1950 » 1950-02 - Pag. 5 | Delpher](#)

[Jamboree logboek 1937 » » 1937 - Pag. 142 | Delpher](#)

Weest Paraat 1960 mei

VVS blad 1965

Jaarboekje NCVV 1938

[De Nederlandsche Christelijke Vereeniging van Padvinders - Scoutpedia.nl](#)

[Bob van Griethuysen - Scoutpedia.nl \(scoutwiki.org\)](#)

[Limburgse Stoottroepen '44-'45 - American Patrol \(weebly.com\)](#)

Foto: toekenning Zilveren Vlaamse Gaai 1960. Bob van Griethuysen is tweede van rechts.

Dit verhaal is onderdeel van *Scouts in de oorlog*, een verzameling verhalen als eerbetoon aan al die (oud) scouts die zich ingezet hebben voor onze vrijheid en hulp aan de medemens of die slachtoffer werden van oorlogsgeweld, in Nederland en het verre oosten. Met de verhalen willen we inspiratie bieden aan de scouts van nu, in hun wekelijkse activiteiten en als voorbereiding op hun bijdrage aan lokale herdenkingen. Kijk op <http://vrijheid.scouting.nl> voor meer informatie en alle andere verhalen.